

ประโยชน์แห่งความประทับใจ

ในการมาเข้าค่ายวิทยาศาสตร์ เนื่องจากรู้กันมานานว่า กรม ชรบ. และ สิ่งแวดล้อม
ที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะเทินน้ำ กลุ่มของจำนเจ้าได้ โดยทอดตามประทับใจของ
มาเป็นเวลานาน ดังนั้น ภาวนาแล้วแล้ว แวะนกเงือก นนยดิว สองกลุ่มของ
บ้านเจ้าที่ มารวมกัน ซึ่งนกทั้ง สองตัวได้กำลังนอนดึกกัน นอนถึง ความรัก ความสามัคคี
ของทั้งสองกลุ่ม ที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ส่วนกิจกรรมอื่นๆ ที่กลุ่มจำนเจ้าไม่ได้
วาดลงไปนั้น บ้านเจ้าที่รู้สึกประทับใจทุกๆ กิจกรรม แต่ก็ ไม่สามารถ ขมขาย ออกมาได้
ทั้งหมด 3 วันที่ผ่านมา นี้ ถึงแม้จะมีความเรียนการสอนที่มากก็ตาม แต่กลุ่มจำนเจ้า
ก็ไม่รู้สึกเสียใจหรือเสียเวลาที่ต้องสละเวลาในการเรียนมาเจอเจ้าค่ายในครั้งนี้
แต่กลุ่มของจำนเจ้า กลับรู้สึกดีใจ และประทับใจมาก และกลุ่มจำนเจ้า จะขอสัญญาว่า
จะนำความรู้นี้ ไปประยุกต์ใช้ และต่อยอดโครงการให้ดีที่สุดต่อไป"

ปณิธิแห่งความประทับใจ

ยี่สิบมีฆาสองห้าห้าห้า	เราพรหมฯ มาถึงสระเกษ
หนึ่งถึงสี่ โครงการวิทยาศาสตร์	เกียจคร้านธรรมดาใจเย็น
เดินขึ้นไปดูแมลงสี่สอยสด	สุดสลดมองไก่ฟ้าหาไม่เห็น
เฝ้าแต่มองเรือใบไปสุดลำเขิน	แม้แต่ตายังไม่เห็นเลยสักดวง
พาเดินป่าศึกษาไม่นานาพรรณ	เดินทั้งวัน แสบเหนื่อยและเพื่อง่วง
พักกินไก่ส้มตำจันทน์ม่วง	ต่างคนต่างจ้องคว่างเขามัน
วิชาการน่ารักสนทนากัน	กิจกรรมนั้นทหาการแสนสับสน
ความรู้ที่ได้ไม่เว้นแต่ละวัน	กลับบ้านนั้นคงคิดถึง... สระเกษ

" คิดถึง... สระเกษ "

โรงเรียน พรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี
วันที่ 20-22 มิถุนายน 2555

ประโยชน์แห่งความประทับใจ

มี. คณานิเทศศาสตร์ วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
นางสาวกนกพร จันทร์คำ เลขที่ ๒๕ (๒๕๖) ปีที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ค.

เมื่อมาเจอ ได้สัมผัสกับรอยยิ้ม น้ำตาสีฟ้าใส ใส่น้ำตาลอ่อนใส
จนผมอดใจไม่ได้ อดใจไม่ได้ อดใจไม่ได้
เพราะคิดถึงจากนั้นผมไปค้นหา อดใจไม่ได้ อดใจไม่ได้
เพราะคิดถึงจากนั้นผมไปค้นหา อดใจไม่ได้ อดใจไม่ได้
อดใจไม่ได้ อดใจไม่ได้ อดใจไม่ได้
อดใจไม่ได้ อดใจไม่ได้ อดใจไม่ได้
อดใจไม่ได้ อดใจไม่ได้ อดใจไม่ได้
อดใจไม่ได้ อดใจไม่ได้ อดใจไม่ได้

โรงเรียน พงษ์พานิชย์ จังหวัด เชียงใหม่
วันที่ 22 สิงหาคม 2559

ไปรษณีย์แห่งความประทับใจ

ตั้งแต่เช้าตื่นมาหน้าลายยิ้ม
ถูกแม่เรียกทำให้ตื่นเสียเวลา
ออกจากบ้านมาโรงเรียนตอนตีสี่
พอมาถึงสระเกษาก็สุขใจ
มาที่นี้เสียเวลาไม่จำกัด
เดี๋ยวบอกว่าไปพักนี้เสียจริง
เอ้อเอส ดีเทวดา ใจใสหมด
พอเข้าป่าแปลกยิ่งนักมีสัญญาณ
ขอขอบคุณพวกพี่ ๆ มากยิ่งนัก
เหมือนสิ่งที่มีพบเจอคือรางวัล

กำลังเคลิ้มกับความฝันเพลินหนัก

ทำให้ข้าต้องจบอดฝันไป

รอรุ่งหน้าเรารุ่งตามเบื้องหลังชล
(เขียนหลังไหล)

เหมือนได้ไปสวรรค์บนดิน
ทั้ง สัตว์ ข้าวผัด และหมูย่าง

แต่มากยิ่งขึ้นกว่าไก่ฟ้าคือสัญญาณ

กรุณาปล่อยเพื่อนชั่วจะกินหนูกิน
สามจีบ้านยิ่งกว่าป่าเมฆาพรรษา

ได้รู้จักธรรมชาติแสนวิเศษ
ลจจามีแม่แก่สะเกษารอย

โรงเรียน

วันที่

ปณิธานแห่งความประทับใจ

เวียนบรรจบครบสัปดาห์ได้อีก	สุขเกษมเปรมปรีดิ์ทั้งสูงส่งต่ำ
สะเทือนราชบัลลังก์ของฟ้าชั้นอุ	ทุก ๆ วัน มีไก่ป่า นกยูง
เราไปดวดวดแหม่งฝาคาก	หลอฉิบส เราต้องไปนั่งรอ
เรานั่งเฝ้าไปนานๆ เริ่มหนาว	ห้อยตอจ้าวๆ อยู่รู้ไป
เราเริ่มคิดที่จะดูกะปะ	จีน กระบะ ห้อยตอ เน้นไม้
ความมันวับที่ละมุนเริ่มหายไป	ยืนดูได้ กันไปก่อน ก็แล้วกัน
ไปเดินป่า ลุงพามา เราก็นั่ง	เริ่มรักงว ก็ดูไปกินกัน
เขมือนจะพาพองเรไปขั้วดวดจันทร์	ไอ้สวรรค์ สะเทือนเรที่สำราญ